

РЕШЕНИЕ

№ 2217

гр. Пловдив, 22.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети октомври през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Весела П. Кърпачева

при участието на секретаря Каменка Т. Кяйчева
като разгледа докладваното от Весела П. Кърпачева Гражданско дело №
20215330103943 по описа за 2021 година

Съдът е сезиран с искова молба от М. СТ. К., П. ИВ. К. и СТ. ИЛ. К. срещу
АЛ. СТ. СТ., с която се предявяват обективно кумулативно съединени осъдителни
искове правно основание чл.109 ЗС.

В исковата молба се твърди, че ищите са съсобственици на следните
недвижими имоти, а именно: на поземлен имот с идентификатор № ***** в гр.
***** , ведно с построената в имота едноетажна жилищна сграда с изба с
идентификатор № ***** с площ от 100 кв.м., при квоти 1/8 идеална част за М.К.,
5/8 идеални части за С.К., 2/8 идеални части за П.К.; както и на гаражна клетка и
стопанска постройка при квоти 6/8 идеални части за С.К. и 2/8 идеални части за
П.К., на подробно описаните в исковата молба придобивни основания. Сочат, че
през 2007 г. възложили изработването на проект за пристрояване и надстрояване
на описаната жилищна сграда, който бил одобрен от административните органи и
било извършено надстрояване и пристрояване, вследствие на които се обособили
нови самостоятелни обекти, както следва: СОС с идентификатор № ***** , СОС с
идентификатор № ***** и СОС с идентификатор № ***** . Ищите излагат
твърдения, че преди няколко години ответникът – собственик на съседния ПИ с
идентификатор № ***** с адрес: гр. ***** , изградил в имота си навес, който
тангирал по цялата дължина на северозападната фасада на имота на ищите.

Поддържат, че с изграждането на навеса се закрили два от прозорците, обслужващи два от самостоятелните обекти - СОС с идентификатор № ***** и СОС с идентификатор № *****, като помещенията не могли да се осветяват и ослънчават, тъй като навесът пречел на прозорците да се отварят. Сочат, че ответниците започнали да използват навеса като кучкарник, в който отглеждал кучета, които създавали шум и миризми. Въпреки опитите на ищите да уредят доброволно отношенията си с ответника, последният не предприел действия за премахване на навеса и отстраняване на кучетата в имота си. Поради това предявяват настоящите иски, с които претендират ответникът да преустанови действията си, с които пречи на ищите да упражняват правото си на собственост, като премахне изграждения от него навес и преустанови отглеждането на домашни животни – два броя кучета в процесния навес. Молят за уважаване на исковите и присъждане на сторените по делото разноси.

В срока по чл.131, ал.1 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника АЛ. СТ. СТ., със становище за неоснователност на предявените иски. Твърди, че през 2020 г. била извършена проверка по повод сигнал на ищите в район ***** на Община Пловдив, при която се установило, че постройката била изградена през 1970 г. Установило се също, че обектът представлява строеж, който по своето функционално предназначение е второстепенна постройка на допълващо застрояване и че същият е в режим на свързано застрояване между три урегулирани поземлени имота. Сочи, че навесът отговарял на изискванията на пар. 16 от ПР на ЗУТ, поради което не можел да бъде предмет на премахване като незаконен строеж по смисъла на чл.225а ЗУТ. По отношение на отглежданите в имота кучета твърди, че за тях се полагали грижи съобразно всички нормативни изисквания, като били в добро здравословно състояние, извеждали се всеки ден и се почиствали. Намира, че с тези си действия не създавал на ищите пречки да упражняват правото си на собственост, по-големи от обикновените. Моли за отхвърляне на исковите и присъждане на сторените разноси.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства и доказателствени средства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл.235, ал.2 ГПК, намира за установено следното от фактическа страна:

От нотариален акт за собственост на недвижим имот, придобит по наследство № ***** се установява, че И. Т. К. и СТ. ИЛ. К. са признати за собственици при равни права по отношение на дворно място в гр. ***** 8 с площ от 410 кв.м., представляващо имот с пл. № ***, включен в парцел **, квартал **

по плана на гр. ***.

От нотариален акт за продажба на недвижим имот № ***** И. Т. К. продава на СТ. ИЛ. К. $\frac{1}{2}$ идеална част от дворно място в гр. *****, с площ от 410 кв.м. по нотариален акт и 322,50 кв.м., представляващо парцел **, планоснимачен номер ***, кв. ** по плана на *** на гр. ***, ведно с $\frac{1}{2}$ идеална част от построените в него едноетажна жилищна сграда с изба, гаражна клетка и стопанска постройка в югоизточната част на имота.

Видно от нотариален акт за дарение на недвижим имот № *** от *** СТ. ИЛ. К. дарява на *** си М. СТ. К. $\frac{1}{8}$ идеална част от поземления имот в гр. *****, представляващ УПИ **-*** от кв. ** по плана на ***** с площ от 322 кв.м., ведно с построената в дъното на имота едноетажна жилищна сграда с изба с площ от 100 кв.м., без построените гаражна клетка и стопанска постройка в югоизточната част от имота.

С нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № *** АЛ. СТ. СТ. придобива общо $\frac{4}{6}$ идеални части от поземлен имот №****, находящ се в гр. *****, който е включен в УПИ *** в квартал ** по плана на гр. ***, ***** с площ от 278 кв.м., ведно с построената в имота двуетажна масивна жилищна сграда с площ от 80 кв.м.

Видно от протокол за делба от 09.10.1965 г. по дело № *** в дял на С. Л. С. се дава и тя получава дворно място в гр. ***** с площ от 278 кв.м., заедно с намиращата се в дворното място жилищна сграда.

Видно от писмо в община *****, район ***** от 28.09.2020 г. процесната постройка се намира в източния край на имот с идентификатор № *****, по имотните граници на имот с идентификатор № ***** по дългата страна и на имот с идентификатор № ***** по късата страна. Обектът представлява строеж, който по своето функционално предназначение е второстепенна постройка на допълващо застрояване. Същият е в режим на свързано застрояване между три урегулирани поземлени имота. В писмото се приема, че процесният имот е в хипотезата на параграф 16 от ПР на ЗУТ, поради което не се установява наличието на обстоятелства за започване на процедура по чл. 225а от ЗУТ.

Видно от удостоверение изх. № *****, издадено от *****, АЛ. СТ. СТ. е редовен член на ***** от ****г. до сега и притежава ловен билет № ***** и членска карта № ***, както и притежава две кучета – ловна порода, които са предназначени за ловуване, киноложки изложби и състезания.

Представени са два броя паспорти за домашни любимци – ***** за куче порода ***** и ***** за куче порода *****.

Постъпила е и е приета по делото цялата административна преписка вх. № ***** за УПИ **-***, кв. ** по плана на *****, гр. *****, образувана по жалба на ищеца. Към преписката е приложена и жалба от Р.С.П. и АЛ. СТ. СТ. срещу строително разрешение № ***** г., издадена от Община ***, Район *****. Със заповед № ***** на ***** на РДНСК, жалбата е оставена без разглеждане.

Представена е декларация с нотариална заверка на подписа рег. № ***** от С. Л. С. (праводател на ответника), собственик на УПИ ***, кв. ** нов по плана на ЦГЧ – ***, с която дава съгласие на СТ. ИЛ. К., собственик на УПИ **-*** да пристрои и завиши надзида на съществуващата едноетажна жилищна сграда с височина до 1,5 м. във връзка с предстоящ ремонт и преустройство на сградата му на граничната вътрешна регулационна линия с имота на декларатора, по чл.49, ал.2, чл.50 Б-надзиждане и съгласно чл.51, ал.1 ЗУТ.

Видно от писмо изх. № ***** от Община ***, Район *****, след справка в електронния „****“ за гр. *****, не е открито деклариране на два броя кучета на името на АЛ. СТ. СТ. на адрес: гр. *****.

По делото е прието заключение на съдебно-техническата експертиза на вещо лице В.Р.. Вещото лице е извършила оглед на място на 24.06.2021 г. и е констатирала, че процесният навес, изграден изцяло в имота на ответника, представлява метална конструкция, състояща се от метални вертикални елементи стълбове, метални скрепителни елементи от покрива и вертикални стълбове. Само една от стените е допълнително изградена и се състои от масивен цокъл от тухлена зидария с ширина 25 см. и височина един метър, отгоре бетонов пояс, нагоре е лека преградна стена, изпълнена от талашитени плоскости със средна височина 1,35 м., боядисани. Цялата дължина на този единствен зид е пет метра. До този зид е стъпила метална конструкция на покрива, който е покрит с вълнообразна ламарина. Навесът е изграден в ъгловата част на поземления имот на ответника по следния начин: късата страна с ширина 3 м. опира на калканния зид на съседния имот, дясната продълговата страна с дължина 5 м. опира в калканния зид на ищите, а лявата дълга страна на навеса е изграденият тухлен цокъл. Навесът от лицевата страна е открит, няма преграда или врата. Подът е циментов и е на кота нула. Пред навеса има заграждане с лека ограда от телена мрежа на метални колове, като по този начин е ограничено движението на два броя ловджийски кучета. На място вещото лице не е констатирало замърсяване на пода на навеса и останалото заградено пространство с телена ограда. Вещото лице е дало заключение за стойността на разходите за труд и материали, необходими за осъществяване на действията, предмет на иска, а именно за премахване на

процесния навес, които възлизат на сумата от 771 лв.

Ищецът С.К. по реда на чл.176 ГПК изяснява, че за извършеното преустройство на жилищната сграда е получил съгласие от С.Р.С.. На мястото на навеса към 1989 г. имало кучешка колиба.

По делото са събрани гласни доказателствени средства. От показанията на свидетеля Б.Д.С. се установява, че през 2007- 2008 г. ищецът С.К. извършил пристрояване и надстрояване на съществуващата жилищна сграда в имота му. При извършването на ремонта била направена и изолация на сградата, включително и в частта и към имота на ответника. По това време в имота на ответника на границата с жилищната сграда на ищите нямало навес и майсторите без пречки извършили ремонтните дейности. В помещенията на първия етаж от сградата на ищите имало прозорци в северна посока, от които се виждала някаква конструкция в съседния имот. Единият прозорец целият бил закрит от описаната конструкция и така имало засенчване в стаите. Към 2007-2008 г. свидетелят изяснява, че в съседния имот нямало такава конструкция. Свидетелят не е виждал домашни животни в съседния двор.

От показанията на разпитания на ответника свидетел К.И.Б. се установява, че процесният навес е съществувал в имота на ответника още от 1970 г., като е изграждан от ***** на А.. След това ответникът е извършвал ремонт на навеса. Към момента навесът се използвал периодично за паркиране на МПС, както и там пребивавали двете кучета на ответника.

При така установените правнорелевантни обстоятелства, чрез събраните в настоящата съдебна инстанция доказателства и доказателствени средства, съдът по правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК приема следното от правна страна:

По иска за премахване на процесния навес:

За да се уважи предявен иск с правно основание чл.109 ЗС, следва да са се проявили в обективната действителност следните материалноправни предпоставки (юридически факти), както следва: 1)да е налице смутено право на собственост или ограничено вещно право на ищеца; 2)действие или бездействие (поддържане на неправомерно състояние) на ответника, за което няма основание и 3)причинна връзка между първите две. Ищецът по предявения иск следва да докаже при условията на пълно и главно доказване наличието на всяка една от посочените предпоставки. Съгласно т.3 от ТР № 4/2015 г. на ОСГК на ВКС за уважаването на предявения иск във всички случаи е необходимо ищецът да докаже не само, че е собственик на имота и че спрямо този имот ответникът е

осъществил неоснователно въздействие (действие или бездействие), но и че *това действие или бездействие на ответника създава за ищеца пречки за ползването на собствения му имот по-големи от обикновените* (чл.50 ЗС). В някои случаи извършеното от ответника нарушение е такова, че е ясно, че с него се пречи на собственика да упражнява правото си в пълен обем. Например, такива са случаите, в които в исковата молба се твърди и по делото е доказано, че ответникът е осъществил действия в собствения на ищеца имот или поддържа създадени в резултат на тези действия състояния в имота, без да има облигационно, пълно или ограничено вещно право или сервитут върху този имот. Затова и пасивно легитимирани да отговарят по предявения иск с правно основание чл.109 ЗС са лицата, чиито действия противоправно накърняват правата на ищеца или чиито бездействия поддържат противоправното състояние, накърняващо правата на ищеца (в този смисъл решение № 27/26.02.2015 г. по гр.д. № 5427/2014 г. на ВКС).

В случая ищите поддържат, че ответникът им пречи да упражняват правото си на собственост по отношение на притежаваните от тях СОС с идентификатор № *****, СОС с идентификатор № ***** и СОС с идентификатор № *****, намиращи се в жилищната сграда с идентификатор № ***** в гр. ***** с твърдения, че навесът в имота на ответника е закрил два от прозорците в жилищната сграда и по този начин помещенията не могат да се осветляват и проветряват, тъй като прозорците не могат да се отварят. За уважаване на исковата претенция, ищите следва да докажат, че ответникът им пречи със създаденото и поддържано фактическото състояние, да упражняват правото си на собственост по отношение на притежаваните от тях самостоятелни обекти, като им създава за това пречки по-големи от обикновените.

По делото не е спорно, а и се установява от ангажираните доказателства, че ищите са съсобственици на сградата с идентификатор № *****, построена в поземления имот в гр. *****, а ответникът е собственик на ПИ с идентификатор № ***** (УПИ *****) на адрес: гр. *****. Двата имота имат обща граница , видно от скица и гаранционен план (л.14 и л.15 от делото), както и от скица на ПИ – л.23 от делото. Безспорно е по делото, че ответниците са извършили преустройство, ремонт, пристройка на притежаваната от тях жилищна сграда в УПИ **-***, кв. ** по плана на *****, гр. ***, която се намира в дъното на имота и е ситуирана по регулационната граница с имота на ответника. По тази граница е разположена северозападната фасада на жилищната сграда, която съгласно проектите е предвидено да изглежда по начина, онагледен на чертеж „фасади“ от одобрения

проект – л.217 от делото. На тази фасада се предвиждат и са изградени действително прозорци, които граничат с имота на ответника. За извършването на преустройството от страна на ищите е дадено съгласие с нотариална заверена декларация от праводателката на ответника С. Л. С. – л.196 от делото. Посоченото съгласие е дадено с оглед нормата на чл.51, ал.1, изр.2 ЗУТ, съгласно която в случаите на изграждане на временни строежи в застроени поземлени имоти може да се допусне намаляване на нормативно установените разстояния до имотните граници със съгласието на заинтересуваните лица, изразено в заявление до кмета на общината с нотариално заверени подписи.

Установява се, от заключението на вещо лице, че изцяло в границите на имота на ответника е изграден процесният навес, който е с площ от 15 кв.м., дължина 5 м., ширина 3 м., височина 2,35 м., като дясната продълговата страна с дължина от 5 м. опира в калканния зид на сградата на ищите. Твърдяното от ищеца нарушение на правото на собственост се изразява в това, че с изграждането на навеса са „закрити“ прозорците на част от самостоятелните обекти в жилищната сграда. За доказване на тези твърдения, ищите ангажираха гласни доказателствени средства. Разпитаният свидетел Б.Д.С. изяснява, че от прозорците на помещенията на първия етаж се вижда някаква конструкция, като единият прозорец е целият закрит от тази конструкция. Показанията на този свидетел в тази им част не се кредитират от съда, тъй като противоречат на другите ангажираните по делото доказателства. От заключението на вещо лице В.Р. и приложения снимков материал – снимка № 2 на л.105 от делото е видно, че прозорците на северозападната фасада към имота на ответника са **над нивото** на най-високата част от навеса и няма „покриване“ на част от тях от обема на процесната постройка. Това е онагледено и на чертежа на фасадата – л.217 от делото, съгласно който прозорците на северозападната фасада са на едно ниво. Поради това няма как, след като един от прозорците е над нивото на навеса, останалите, след като са на еднаква хоризонтална линия, да се „покриват“ от него. Освен това, височината на навеса е 2,35 м., като няма данни да има наклон в задната част на постройката. В този смисъл е заключението на вещото лице, след извършено измерване на място. Твърдяното засенчване на стаите не се установи да е в пряка причинна връзка с навеса.

Неоснователен е доводът на ищите, че само и единствено незаконността на постройка води до уважаване на иска за нейното премахване. Трайна е съдебната практика, а и такива са задължителните указания, дадени с ТР № 4/2015 г. на ОСГК на ВКС, че дори да се нарушават строителните правила и норми за

отстояние и сградата да представлява незаконен строеж, това само по себе си не е достатъчно за уважаване на иска по чл.109 ЗС. Във всички случаи ищецът носи доказателствената тежест да установи, че е налице пречене досежно упражняването на правото му на собственост. В случая, дори по делото да не се докаже, че процесният навес разполага със строителни книжа и същият е законно изграден, това обстоятелство само по себе си не би могло да доведе до основателност на иска за премахването му. Както се посочи и по-горе, навесът не засенчва прозорците на жилищната сграда на ищите, като дори и да има някакво затъмняване, то не е причинено от постройката.

Следва да се добави за пълнота, че по делото не се установи с категоричност годината на построяване на навеса. Не се кредитира представената по делото декларация от ответника от 18.09.2020 г. (л.136 от делото), съгласно която процесният навес съществува преди 1970 г. Посоченото изявление представлява по своята правна същност обяснение на страна и същото се цени от съда с оглед нормата на чл.175 ГПК, като би могло да има доказателствена стойност, само когато обективира неизгоден за страната факт, каквото не е налице в случая. За съда обаче се формира изводът, че неговото изграждане в сегашния му вид, е след извършването на преустройството на жилищната сграда на ищите и санирането на северозападната фасада, която граничи с имота на ответника. За това се съди, от една страна, от показанията на свидетеля на ищите, който изяснява, че в двора на ответника е имало скеле, което е служило за извършване на ремонтните дейности. Доколкото цялата фасада е санирана, което не е спорно по делото, от това следва, че скелето е било разположено по цялата стена и няма как към този момент навесът да е съществувал в сегашния му вид. От друга страна, свидетелят на ответника изясни, че на това място, още от 1970 г. е съществувал навес, който бил построен от ***** на ответника, но впоследствие бил реновиран от самия ответник. Тези данни водят до извода, че след извършването на преустройството на жилищната сградата на ищите, в неустановена по делото година, е извършено и преустройство на навеса до сегашния му външен вид, при който таванът на постройката е под нивото на прозорците на северозападната фасада на имота на ищите. Това е и житейско логично, доколкото при поставянето на покрива на навеса следва да се съобрази именно къде са разположени прозорците на сградата и да се избегне тяхното „покриване“, каквото именно е сторено в случая. Затова, макар процесният навес да не разполага със строителни книжа, то той не пречи на ищите да упражняват правото си на собственост, като не им създава твърдените пречки – засенчване на помещенията и невъзможност за ослънчване и

проветряване.

Следва също да се отбележи, че ирелевантно за случая е дали е допустимо проектирането и изграждането на прозорци на северозападната фасада на процесната сграда, която се твърди да е калканна. Принципно съгласно чл.82, ал.6 от Наредба № 7 от 22.12.2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони е допустимо заварена калканна стена да се преустрои като фасада с отваряеми прозорци, ако между страните в съседните имоти е спазено необходимото нормативно отстояние, или с прозорци с подпрозоречно разстояние от пода най-малко 1,6 м. при разстояние между сградите, по-малко от нормативно предвиденото. За извършеното преустройство са налични строителни книжа по делото, като обстоятелство дали са спазени всички законови изисквания стои извън предмета на правния спор. Същественото за случая е дали с изграждането на навеса в настоящия му вид се пречи на ишците да упражняват правото си на собственост, като им се създават пречки по-големи от обикновените. Последното не се установи по делото, поради което искът за премахване на процесния навес следва да се отхвърли като неоснователен.

По иска за преустановяване отглеждането на два броя кучета:

Ишците предявяват и иск по реда на чл.109 ЗС за осъждане на ответника да преустанови отглеждането на домашни животни – два броя кучета, в процесния навес и в свободната част от дворното място с адрес гр. *****. Твърденията, с които ишците обосновават иска, са отделянето на неприятни миризми от животните, както и създаването на шум от постоянното им лаене.

С предявяването на негативен иск по чл.109 ЗС се търси защита за собственика за притежаваните от него вещни права от неоснователни преки или косвени въздействия върху имота му, с които се пречи, ограничава или смущава спокойното ползване на имота по неговото предназначение. Чрез него се дава вещноправна защита срещу посегателства, които, без да отнемат владението, пречат на собственика да осъществява спокойно и в пълен обем правомощието си да ползва собствения си имот. Искът по чл.109 ЗС може да бъде уважен в случаите, при които законно регламентирана дейност се осъществява по начин, който създава пречки на собственика на съседен имот да упражнява спокойно правото си на собственост. Източник на неоснователно въздействие е дейност, създаваща наднормен шум, замърсяване и миризми. Принципно е възможно източник на тези въздействия да е законно регламентирана дейност по отглеждане на животни домашни любимци, когато дейността или начинът, по който тя се осъществява, създават пречки на собственика на съседен имот да го ползва по

предназначението му. Във всеки случай преценката е конкретна, като следва да се държи сметка за баланса между две различни по своето естество защитими права – правото на собственост, на което се позоват ишците, и правото на личен живот на ответника.

В случая, наведените от ишците твърдения за противоправни действия на ответника се изразяват във факта на допускане на два броя ловни кучета в границите на процесния навес, вследствие на което се разпространяват неприятни миризми и се създава шум в жилищната сграда на ишците.

Правна регламентация на отглеждането на домашни животни се съдържа в Закона за защита на животните, който цели да създаде условия и механизми за опасване на здравето и живота на животните, да им осигури подходящи грижи и условия и да ги предпази от нехуманно и жестоко отношение към тях. Дори да се спазват изискванията в закона за осигуряване на достатъчно пространство на домашните животни и всички други благоприятни условия на живот, отглеждането им би могло принципно да доведе до смущаване на спокойствието на собствениците на съседни недвижими имоти. Такъв вид смущение се сочи да са създадени неприятни миризми и шум. По делото обаче не се доказва да е налице нито едно от посочените въздействия. Свидетелят на ищеца заяви, че дори не му е правило впечатление в имота на ответника да има домашни любимци, не е усетил и неприятни миризми в имота на ишците, когато го е посещавал и които да са с източник процесните две кучета. От друга страна, при описване на фактическото положение, вещото лице по изслушаната СТЕ, е посочила, че не е констатирано замърсяване на пода на навеса и останалото заградено пространство с телена ограда. Обстоятелството, че двете кучета не са регистрирани в електронния „****“ в гр. ****, е без значение за основателността на иска, както и е ирелевантно дали кучетата са ловна порода и се използват за лов от ответника. Последното е допустимо съгласно чл.56, ал.5 от Закона за лова и опазване на дивеча, съгласно който при ловуване могат да се използват ловни кучета.

Предвид изложените съображения предявеният иск за преустановяване на отглеждането на два броя кучета в имота на ответника следва да се отхвърли като недоказан. Ишците, при разпределена за тях доказателствена тежест съгласно чл.154, ал.1 ГПК, не установиха процесните кучета да създават шум и миризми, с което да накърняват правото им на собственост по отношение на притежаваните от тях имоти. Освен това искането за преустановяване на отглеждането на животните в целия имота се явява несъразмерно с твърдяното засягане на права. Съразмерно искане би било, например, в случай че се докаже наличието на

миризми от животните, то да се осъди ответника да почиства мястото, където пребивават кучета. Това обаче нито се твърди, нито се доказва, а и не се иска. В заключение, и вторият предявен негаторен иск следва да се отхвърли като неоснователен.

По разноските:

При този изход право на разноски има ответникът на основание чл.78, ал.3 ГПК. Съгласно договор за правна защита и съдействие от 13.04.2021 г. (л.90 от делото) е уговорено адвокатско възнаграждение в размер на 700 лв., платимо по банков път. По делото няма доказателства за заплащане на хонорара, както изискват задължителните указания на т.1 от ТР № 6/ 2012 г. на ОСГТК на ВКС, поради което разноски в полза на ответника не следва да се присъждат.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от М. СТ. К., ЕГН: *****, П. ИВ. К., ЕГН: ***** и СТ. ИЛ. К., ЕГН: *****, тримата с адрес: гр. ***** против АЛ. СТ. СТ., ЕГН: *****, адрес: гр. ***** искове с правно основание чл.109 ЗС за осъждане на ответника да преустанови неоснователните действия, с които пречи на ищите да упражняват в пълен обем правото си на собственост по отношение на СОС с идентификатор № *****, СОС с идентификатор № ***** и СОС с идентификатор № *****, намиращи се в жилищната сграда с идентификатор № *****, построена в поземлен имот с идентификатор № ***** с административен адрес: гр. *****, като **премахне** изградения в поземлен имот с идентификатор № ***** с адрес: гр. *****, собственост на ответника, **навес**, тангиращ по цялата дължина на северозападната фасада на жилищната сграда на ищите с идентификатор № *****, както и да **преустанови** отглеждането на домашни животни – два броя кучета в процесния навес и в свободната част от дворното място, представляващо поземлен имот с идентификатор № ***** с адрес: гр. *****.

Решението може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от съобщаването му на страните с въззивна жалба пред Окръжен съд Пловдив.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____